

Գ Ա Ր Ո Ւ Ն

Ահա գարուն
Այն սիրասուն
Ի գեղ ի զարդ
Ի դէմք զըւարթ :

Ողջոյն գարնան . արփին պըճնի
Ի շող ի փայլուն սըխրալի
Եւ լուսոյ փունջս առատ տեղայ
Յիւր տարփելի բնութեան վերայ :
Յառնէ բնութիւն . լերինք , բըլուրք
Հովիտք գոչեն « օն պըճնեսցորք
Ահա արփին մեր սիրային ,
Ահա գարուն մեր սըրտագին » :
Ի մարգս նորեկ ճաճանչք հանգչին ,
Մանկիկ ոստոց ի գիրկ թառին ,
Ովկիանոյն ի ծոց լիւղին՝
Սպիտակալիք ալեւորին :

Ահա գարուն
Այն սիրասուն
Ի գեղ ի զարդ
Ի դէմք զըւարթ :

Գողտր երաժիշտքըն օդային
Յահէ փըքոց ձըմերային
Որ տար յերկիր պանդուխտ կէին ,
Մեծատարած ի կարաւան
Ճանապարհորդքն այն օդային
Գան ընդ առաջ չըքնաղ գարնան :
Գեղածածան ի մորջ ծառոց
Որպէս անոյշ երգ բըղխեւոց ,
Ձայն մ'ի լուր գայ եւ դադարի ,
Եւ վերըստին ըսկըսանի .
Յանկարծ ալիք եղանակաց
Ի ծոցոյն հրոս տան պուրակաց
Հեզ ոռոգեալ զգաշտս եթերին
Դաշնակցութեամբըն սըրտագին :

Ծառք փափկամէջք գեղահասակ
Յիրեարս փարին սիրատենչակ
Խառնեալ զիւրեանց տերեւս , զերանգս
Եւ ըզմըմունջըս քաղցրունակս :
Եւ սիւզն հեզիկ յընդոստ ի պար
Ա՛հ նազեալ գայ սիրապատար ,
Փայփայելի առ ծաղիկ իւր
Մատուցանէ գրգռանըս բիւր ,
Աւետէ նմա « Ահա՛ գարուն

Այն սիրասուն

Ի գեղ ի զարդ

Ի դէմք զըւարթ .

Ի ձեր շընորհս զարդարեսջիւք
Եւ «հ առ իս միշտ նազեսջիւք » :
Լըւեալ ծաղկան գայ ի բողբոջ ,
Եւ ի ճիւղիկն իւր ի դողդոջ
Վէտ վէտ յերանդըն շողշողուն
Նազիկ փայլի ի գեղ անհուն :
Հովտածիծաղ առուակ քընքոյշ
Յառաջ հոսեալ ի ձայն անոյշ ,
Ըսփիռ ի լոյս եւ ի տերեւ
Ծըւէնս փըրփրոյ սըփռէ զիւրեւ :
Յեզըր կացեալ անմեղ թըռչնիկ
Ձիւր դողդոջունըն պատկերիկ
Դիտէ ի ծոցըն առուակի
Ընդ նա լեզուաւըն բարբառի .
Ոչ ընկալեալ պատասխանի
Ի խոր կերկեր հալի մաշի ,
Հուսկ սըրտմըտեալ ի բաց թռանի
Ճեպեալ յոստիկըն իւր թառի :

Ահա՛ գարուն

Այն սիրասուն

Ի գեղ ի զարդ

Ի դէմք զըւարթ :

Համայնք բերկրին խոպան խայտան ,
Բնաւ է նըւագ , խանդ ամենայն :

Ազգային ուսումնասէր Պօլսեցի օրիորդի մը մէկ տարուան աշակերտութեան երկասիրութիւն է եղեր այս գրուածքս , զոր 'ի քաջալերս իրեն ջանիցը , և 'ի գեղեցիկ յորդոր համազգի և ջանասէր օրիորդաց կը խնդրուինք հրատարակելու :